

[Wilhelm]

ligger sådan, at den slags ifølge undergrundsloven på forhånd skal godkendes af et undergrundsudvalg. Der står ikke, hvornår det udvalg skal nedsættes, men det skal i hvert fald ske, før man ændrer aftalerne.

Præcedens på dette område har jo rimeligt været det, at ministeren nedsætter dette undergrundsudvalg og får godkendt sit forhandlingsmandat, inden han begynder at optage forhandlinger med den anden part. Jeg mener, dette er en rigtig praksis, og at det snerper hen imod omgåelse af undergrundsloven, hvis man ikke følger denne praksis, og at det vil være helt uanstændigt, hvis man forhandler tingene til ende og så kommer med et fait accompli til undergrundsudvalget. Derfor lyder mit spørgsmål, om ministeren vil garantere, at undergrundsudvalget nedsættes og forhandlingsmandatet godkendes, før man starter forhandlingerne.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg synes, det må være rigtigt først at sige, at der ikke har været tale om nogen sivninger, dækkende tilkendegivelser ad indirekte vej fra regeringen af, hvad der overvejes, og det indebærer også, at jeg ikke kan bekræfte eller afkræfte noget som helst, hverken enkeltelementer eller helheden i det, som hr. Wilhelm opregnede her af gode ideer. Men jeg har noteret mig dem alle sammen, og de er selvfølgelig ikke uvelkomne.

Statsministeren tilkendegav i sin åbningsredegørelse den 6. november sidste år, at regeringen havde til hensigt at indlede forhandlinger med Dansk Undergrunds Consortium for at skabe sikkerhed for, at danske undergrundsforekomster kortlægges bedst muligt, og at indvindingen resulterer i en øget forsyningssikkerhed for Danmark. Regeringen ville i denne forbindelse søge skabt grundlag for anlæg af en statslig olierørledning.

Bestemmelsen i undergrundslovens § 2, stk. 1, om det særlige undergrundsudvalg er følgende:

»Regeringen kan, efter at sagen har været forelagt for et af rigsdagen valgt udvalg, for tidsrum af indtil 50 år ad gangen meddele bevilling med eneret til efterforskning og indvinding af råstoffer af de i § 1 nævnte arter.«

Det er det, der står i undergrundsloven om det udvalg.

I forbindelse med forhandlingerne i 1975-76 forelå den særlige situation, at regeringen på forhånd havde sat spørgsmålstegn ved, om eneretsbevillingen kunne opretholdes for naturgas og kondensat. Dette var baggrunden for, at man fandt det rimeligt at nedsætte undergrundsudvalget, også med henblik på spørgsmålet om, hvilken fremgangsmåde der burde anvendes i sagen.

I den nu foreliggende situation er der ikke nedlagt nogen påstand fra regeringens side om, at eneretsbevillingen må anses for helt eller delvis bortfaldet; der er derimod tale om ved forhandling, dels i henhold til protokollatet af 16. juli 1962, dels i henhold til punkt 9 i aftalen af 16. juli 1976, at tilgodese den ovennævnte i åbningsredegørelsen af 6. november sidste år tilkendegivne målsætning.

Regeringen har endnu ikke påbegyndt disse forhandlinger, og det er i givet fald først forløbet af forhandlingerne, der vil vise, om der opstår behov for ændring af det eksisterende eneretsbevillingsgrundlag. I så fald vil jeg naturligvis til den tid tage skridt til nedsættelse af det i undergrundsloven omhandlede udvalg.

Wilhelm (VS):

Jeg er naturligvis bekendt med, hvad der står i undergrundsloven om dette udvalgs funktion, og har den selvfølgelig med, når jeg går på talerstolen i en sådan sag.

Jeg vil i øvrigt takke ministeren for den sidste del af hans svar, som jeg forstår sådan, at hvis der skal ændres noget som helst ved aftaler, protokollater eller selve eneretsbevillingen, erkender han, at det er nødvendigt, at det går igennem undergrundsudvalget.

Men resten af svaret synes jeg var alt andet end tak værdigt, for det går jo i virkeligheden på, at regeringen regner med at forhandle løs og lade, som om man ikke nødvendigvis kommer i en situation, hvor aftalegrundlaget skal ændres, og altså stiller folketinget over for et fait accompli.

Det er rigtigt, at det af regeringserklæringen fra november ikke klart fremgår, at man skal ændre aftalegrundlaget, men alt, hvad der senere har været fremme om intensiveret efterforskning, viser, at der ikke er nogen mulighed for intensiveret efterforskning efter